

Bilag

Et af udvalget stillet spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål:

Idet der henvises til udvalgets udkast til beretning, afsnittet om varestandarder, bedes ministeren oplyse, hvilket kvalitetsniveau der tilstræbes i bekendtgørelsen.

Svar:

I det notat om varestandarder, jeg sendte til udvalget i går, er der blandt andet redegjort for de væsentligste forskelle mellem de tre foreliggende forslag til varestandarder på kødområdet, nemlig bandoléordningen, slagteriernes forslag og skitsen fra statens levnedsmiddelinstitut.

Der er videre redegjort for hovedresultaterne fra rapporten »Pålægsvarer«, som statens levnedsmiddelinstitut har udarbejdet, og som udvalget har fået tilsendt.

Det er min vurdering, at rapporten har ydet et godt bidrag med hensyn til en vurdering af kvalitetsniveauet på kødvareområdet.

Jeg må ligesom statens levnedsmiddelinstitut blandt andet drage den konklusion, at kvalitetsniveauet i statens levnedsmiddelinstituts skitse er sat for lavt.

Erhvervs- og forbrugerorganisationernes interesse i, at der udformes varestandarder på kødområdet, bør efter min opfattelse resultere i, at der bliver tale om en reel forbedring af kødvarerne, og derfor må kvalitetsniveauet på de væsentligste punkter leve op til kravene i bandoléordningen.

Jeg har tidligere erklæret mig rede til at udarbejde varestandarder for kødprodukter, men jeg har samtidig tilkendegivet, at sådanne regler er vanskelige at udforme. Reglerne kan blandt andet hæmme en produktudvikling, og de er vanskelige at kontrollere. Som det fremgår af de tre foreliggende forslag, kan det for eksempel også overvejes, om reglerne skal gælde for hele kødvarsortimentet eller kun for en del af sortimentet.

Udelukkes de såkaldte substandarder, betyder det, at det ikke vil være muligt at markedsføre produkter, der ikke overholder den

givne norm, heller ikke under en anden betegnelse. Dette medfører, at forbrugerne udelukkende vil være henvist til standardprodukter, og dette må forventes at kunne påføre dem øgede udgifter. Udelukkelse af substandarder kan også betyde, at produktudviklingen hæmmes, idet nye produkter først kan sælges, efter at der er fastsat en standard for dem. På den anden side sikres, at alle varer er af en bestemt kvalitet.

Den anden mulighed, altså at tillade, at produkter sælges under andre betegnelser end de forbeholdte, vil være lettere at kontrollere, eftersom der bliver tale om et mindre antal varer. Denne model vil heller ikke give så store problemer for eksporten. At tillade substandardvarer kan imidlertid også betyde, at standardvarerne på længere sigt fortrænges af de kvalitetsmæssigt dårligere varer.

Det er således væsentligt, at man er opmærksom på de fordele og ulemper, de enkelte forslag indeholder.

Jeg må i denne sag lægge stor vægt på, at forbruger- og erhvervsorganisationerne er enige om, at der bør udarbejdes varestandarder for hele kødområdet med den virkning, at substandardvarer udelukkes. Dette synspunkt støttes også af landbrugsministeriet. Jeg har derfor til hensigt at udarbejde en bekendtgørelse efter følgende principper:

1. *Kvalitetsniveauet* må på de væsentligste punkter leve op til kravene i bandoléordningen.
2. Der må fastlægges en *standard* for, hvad der må deklareres om *kød*.
3. Bekendtgørelsen vil omfatte hele kødvarsortimentet og udelukke *substandarder*.
4. De varer, der omsætningsmæssigt betyder mest, må *friholdes* for farve- og aromastoffer (med undtagelse af røgaroma).
5. Reglerne skal i overensstemmelse med levnedsmiddellovens almindelige princip også gælde for *importvarer*.
6. *Administration og kontrol* må fastlægges på en sådan måde, at der skabes en for-